

udtaler Haabet om, at den Bestemmelse, som dette høje Ting nu maatte træffe, maa blive til Held for den fremtidige Udvikling af Forholdet mellem de to Lande og til Lykke for det eskimoiske Folk. Og en Ting endnu: at den Interesse, der nu er rejst om Grønland, ikke maa svinde bort til intet, naar Sagen er afgjort, men at alle de uden Tvivl alvorligt tænkende Mænd, som har ytret deres Bekymring og Betænkelighed ved Overenskomsten, maa fortsætte deres Virksomhed paa at fremme alle de Arbejder, som er nødvendige for paa effektiv Maade at sætte os fast deroppe, fremme Grønlandernes Vel og udvikle Landet.

Ellinger: I de Ønsker, som den højtæredede Udenrigsminister nylig har udtalt med Hensyn til Grønland og Danmarks Forhold dertil, er jeg jo fuldt ud enig, og jeg nærer ikke Tvivl om, at hvis man forkaster Overenskomsten, vil disse Ønsker blive opfyldt, men der er ikke noget som helst Haab om, at de vil blive opfyldt, naar Overenskomsten vedtages. Ministeren har nu her ligesom i det lukkede Møde omtalt Aktstykker, som har været forelagt Udvalget, som er af fortrolig Karakter, og som er blevet citeret af Mindretallet. Maa jeg da atter gøre Ministeren opmærksom paa, at Udvalget har faaet forelagt en Pakke, i hvilken der findes 6 mindre Pakker. Deraf er de to, Nr. 1 og Nr. 2 — Professor Jørgensens Responsa — paategnet „strengt fortroligt“, ikke de 4 øvrige. Vi har overhovedet ikke nævnt Jørgensen, og om flere af dem, der ikke er paategnet fortroligt, er det da ganske givet, at de er ikke af fortrolig Karakter. F. Eks. Tryksager der fremlægges af det norske Stortings Forhandlinger og den norske Udenrigsministers Proposition, er det fortrolige Sager, naar de foreligger trykt i Bladene? Amdrups Beretning om Is- og Besejlingsforholdene, er det fortrolige Sager? Jeg vil henstille til Ministeren, naar han igen vil møde frem og tale om, at der gøres Misbrug af fortrolige Sager — og saaledes maa jeg betragte Ministerens Bemærkning — at lade os vide, hvad der er fortroligt, og hvad der ikke er det. Men formodentlig er det ikke Ministeren meget behageligt, at der citeres Udtalelser, som er fremsat af den Myndighed her i Landet, der mere end nogen anden kender til grønlandske Forhold, nemlig det grønlandske Styre. Det grønlandske Styre kan man ikke spise af paa den Maade, som Ministeren gør det her. Ministeren gør gældende, at det grønlandske Styre kan ikke paa objektiv Maade

afgive en Erklæring i denne Sag. Det grønlandske Styre bestaar af Embedsmænd, og Embedsmænd kan afgive en Erklæring paa objektiv Maade. Indtil Ministeren beviser, at dets Udtalelse ikke er en objektiv Erklæring, maa den Slags Bemærkninger afvises, som jo kun kan fremføres i Diskussionen, fordi denne Udtalelse af den mest sagkyndige Autoritet er Ministeren ubehagelig. Man kan ikke sige, at den Udtalelse, som det grønlandske Styre her har afgivet, er en Hypotese eller Teori; alt, hvad Ministeren har fremført, er Hypoteser og Teorier. Ministeren undgaar at komme ind paa Argumenter og at tage Hensyn til de foreliggende faktiske Forhold. Er der nogen, som ved Besked med, hvorledes Forholdene er i Grønland, og hvorledes de sandsynligvis vil udvikle sig, saa er det vel det grønlandske Styre. Og ingen kan da nægte Berettigelsen af den Paastand af det grønlandske Styre, at ved at vi giver Adgang til Frederik den Sjettes Kyst, gaar man bort fra Teorien om det lukkede Land. Men vi har hidtil været enige om, at det vilde være Eskimoernes Ulykke. Alle her i Landet, alle Partier her paa Rigsdagen har været enige om det lige til dette Øjeblik. Da vi i Fjor sad 30 Mand af alle Rigsdagens Partier og overvejede Grønlandsforholdet, var vi alle enige om, at Opretholdelsen af Grønland som et lukket Land var en absolut Nødvendighed for Eskimoerne. Nu mener Ministeren, at vi skal aabne for Nordmændene, men saa vil Ministeren ogsaa være enig med mig i, at det vil være abnormt ikke at lukke op for Danskerne, for hvem Grønland hidtil har været et lukket Land, idet man har maattet søge Indenrigsministeriet om Tilladelse til at komme derind. Og nu skal der endvidere aabnes for Islænderne. Og saa tror Ministeren ikke, at det i mindste Maade vil berøre Eskimoernes Livsvilkaar, at disse Mennesker færdes deroppe og tager Grund i Besiddelse, paa akkurat samme Steder, hvor Eskimoerne færdes, og griber ind i deres Fangst, uagtet Eskimoerne har haft de største Vanskeligheder ved at bjerge Livet. At det, Ministeren læste op før med Hensyn til det grønlandske Styres Udtalelser, vedrører Frederik den Sjettes Kyst, behøver Ministeren slet ikke at gøre opmærksom paa. Det er vi enige om. Der er ingen af os, som har det mindste imod, at Kysten Nord for Scoresbysund bliver tilgængelig for Nordmændene, hvis de kan komme ind der. Heller ikke drejer Spørgsmaalet sig om den næste Del af Kysten, den mellem Scoresbysund og Angmagssalik,